

τους υπερασπίζονται, ἐγκαλοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον ὁποῦοι βαλλοῦσιν ἐπ' αὐτῶν βραβύ φόρτιον, καὶ θταν βρέχη προσυλάττουσιν αὐτοὺς, ἀφίνοντες τοὺς κυρίους των ἐκθετιμῶν εἰς τὴν βρεχῆν. Οἱ ἀρχηγοὶ σήμερον τῆς λαοῦρε, (ἐποχὴν καθ' ἣν γράφει ὁ συγγραφεὺς, ἐξ οὗ μανιζόμενα) κατάγονται ἐξ αὐτῆς τῆς φυλῆς, κατὰ συπταίαν, οἱ γὰρ αἰροὶ εἰς ὄλην τὴν ἐπικράτειαν κατήνησαν σημαντικὰ ὑποκείμενα χαιρόντα ἀπεριόριστον ἀλλήλην.

— Σπανίως, ἴσως, θέλει ἀπευθύνει τις ἀπάντησιν ρουετέραν ἐκείνης ἣν ὁ Φοντενέλλος ἀπεύθυνεν εἰς θελλογράφον ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀφοῦ ἄλλοτε ἐξέθετε τὸν Φοντενέλλον δι' ἐνὸς λιθέλλου του, παρουσιάζει εἰς αὐτὸν καὶ ἐζήτει συγγνώμην. — Σὲ βεβαίῳ, ἄκου μου, τῷ εἶπεν ὁ γάλλος φιλόσοφος, ὅτι ἀπὸ σὲ ὅτων μανθάνω ὅτι ὑβρίστην. »

— Ἦρώτησαν τινα, τίς ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀγαλλῶτων καὶ τῶν μεγάλων ὑποκειμένων ἐνὸς τόπου; ὁ δὲ ἀπεκρίθη α' Ὅσον πλησιάζει τις πρὸς τὰ ἀγάλατα τῶν ἰνῶνται μεγαλύτερα, ὅσον πλησιάζει τις τοὺς μεγάλλους τῶ φαίνονται μικρότεροι. »

— « Ποτέ, ἔλεγε φρόνιμός τις, μὴ φιλονεικῆς μετ' ἐξ ἐπαγγέλματος ἀγύρτας, διότι θέλεις βιασθεὶ ὁμολογήσης ὅτι ἔχαστες τὸν πολῦτιμόν σου καιρόν. ὅτι εἶναι δὲ δυνατόν αὐτε νὰ τοὺς διορθώσης (διότι ὁ αἰσῆως ἀγύρτης δὲν διορθοῦται ποτέ,) οὐδὲ νὰ πρῶτη ἀμμία ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν φιλονεικίας ὠφέλεια. ἂν θέλῃς νὰ τοὺς μηδενήσης καὶ νὰ τοὺς καταστήσης ἰσοῦς προσπάθησον νὰ τοὺς θυμώσης. Τότε αἱ ἄνοι καὶ ἄσυνεπεις ἰδέαι των συγχύζονται εἰς περισπῶρον, ἡ ἀκάθεκτος λύσσα των ἀρκυρεὶ ἀπερισκέπτως ἰσωνιῆν δι' ἧς ἐκρυσσον τὰ ὀνικά ὄτια των, ὁ πλατὺς γέλωσ τῶν ἀκρωμένων θέλει ἀρκούν σὲ ἱκανοποιήσει. » — Συμβουλὴ πολῦτιμος τὴν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐβιάσθη νὰ βάλλω εἰς ἕξιν, καὶ τὴν ὅποιαν, τολμῶ νὰ ὑπεθυμῆσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Βελτιώσεως (ἂν ἔχη).

Θ. Γ. Ὁρσανίδης.

ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ὁ περὶ διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρόνου σπουδαίου ζήτημα ἐνασχολεὶ πρὸ πάντων τὰς Ἑλληνην ἐφημερίδας καὶ τὸ κοινόν. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ ἡμεροσ ἀδελφός τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως δέχεται ἀκτιοῦσθ ἀπὸ τῆς σήμερον.

— Ἡ ἱερὰ σύνοδος ἐξακολουθεὶ νὰ προτείνῃ ἀνὰ ἡμέρας καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα πρὸς χειροτονίαν ἐπισκόπου.

— Τῆ 21 τοῦ μηνὸς ἐχειροτονήθη ὡς Ὑδρας ἐπίσκοπος ὁ Κ. Νεόφυτος Κωνσταντινίδης· ἀλληλοδιαδόχως δ' ἔπειτα θέλουσι χειροτονηθῆ ὡς λέγεται, Ἐβδόλας ἀρχιεπίσκοπος ὁ Κ. Καμπάνης, Ἀργολίδος ὁ Κ. Παγώνης, Φθιώτιδος ὁ ἱεροκῆρυξ Κ. Καστόρης, Φωκίδος ὁ Κ. Ἰωσήφ Διστομίτης, καὶ Ἄνδρου ὁ Κ. Προκόπιος Οἰκονομόπουλος, ἀμφότεροι ὠφελήσαντες τὴν πατρίδα καὶ διὰ τῆς πολυετοῦς διδασκαλίας των.

ΑΘΗΝΑ. — Ἐχειροτονήθη καὶ δεύτερος ἀρχιερεὺς τῆ 13 Σεπτεμβρίου ὡς ἀρχιεπίσκοπος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ Κ. Θεόφιλος Πρωτοσύγγελος τοῦ μακαρίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ.

— Ἀπεκεφαλίσθησαν τῆ 13 Σεπτ. ὁ Ζυγοῦρης φονεὺς τοῦ Κορριωτάκη καὶ εἰς ληστής.

— Ὁ μέχρι τοῦδε διοικητὴς Σάμου Κ. Κονεμένος ἀνηγορεύθη Βέης παρὰ τοῦ Σουλτάνου πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν συνετοῦ ζήλου.

— Ὁ ἀρμοστής τῶν Ἰονίων νήτων ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· λέγεται δὲ ὅτι ἐπιστρέψας ἐκεῖθεν θέλει ἐπισκεφθῆ τὰς Ἀθήνας.

— Αἱ Βουλαι τῆς Ἐπτανήσου ἀνεβλήθησαν μέχρι τοῦ 1854 ἔτους.

ΑΙΩΝ. — Μέμφεται καὶ ἀποκαλεῖ νεόμορφον τὴν εἰσαχθεῖσαν ὁμολογίαν τῶν ἐν Ἀθήναις χειροτονουμένων ἐπισκόπων, ὡς παρασιωπωμένης τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἐνθυμίζει· μάλιστα δὲ ὡς παραλείπουσαν τὴν περίοδον ταύτην τῆς ἐν τῷ εὐχολογίῳ φερομένης ὁμολογίας.

« Προσκυνητὴς εἰμι σχετικῶς, ἀλλ' οὐ λατρευτικῶς τῶν θείων καὶ σεπτῶν εἰκόπων καὶ ἐπὶ τὰ πρῶτότυπα τὴν πρὸς ταύτας διαβιβάζω τιμὴν τοὺς δ' ἄλλως, ἡ οὐτω φρονούοντας, ὡς ἀλλοτριόφρονος ἀποβίλλομαι. Ἀναθεματίζω Ἄρειον καὶ τοὺς αὐτῷ σύμφρονος καὶ κοινωνοὺς τῆς αὐτοῦ μανιώδους κακοδοξίας· Μακεδόσιον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν καλῶς ὀνομασθέντας πνευματομάχους. Ὡσαύτως Νεστόριον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρεσιάρχας κτλ. »

— Ἀγγλικά πλοία μετεκόμισαν ἱκανὴν γαιανθράκων ποσότητα εἰς Πειραιᾶ διὰ τὸν περιμενόμενον Ἀγγλικὸν αὐτῶ στέλον.

— Ὁ Λόρδος Οὐάρεδ ἀρμοστής τῆς Ἐπτανήσου διέλυσε τὴν Βουλὴν, διότι ἀπέβριψε διὰ πλειονοψηφίας τὰς παρ' αὐτοῦ γενομένας ἐπὶ τοῦ συντάγματος μεταρρυθμίσεις.

— Ἀντὶ τοῦ Κ. Μισαὴλ Ἀποστολίδου διωρίσθη καθηγητὴς τῆς θεολογίας ὁ ἱερεὺς Δομιανός, ἀρχαῖος μαθητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, διατριψάς ἐπτά ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ.

— Ὁ Γαλλιστὶ ἐκδιδόμενος Ταχυδρόμος τῶν Ἀθηνῶν ἐπικυσεν ὅθεν κατηργήθη καὶ ἡ ἀντίπαλος αὐτοῦ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως Γαλλικῆ, ὁ Παρατηρητὴς τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ἐκδότης τῆς πρώτης ἴσως διορισθῆ Γραμματεὺς τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς πρεσβείας, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Δομιάνδου, τοῦ ὁποίου διεδέχθη καὶ τὴν εἰρημένην ἐφημερίδα.

— Πέμπονται ὡς σπουδασταὶ τῆς θεολογίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τρεῖς νέοι· δύο μὲν εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἡ δὲ τρίτος εἰς τὴν Γερμανίαν.